

Yunibersite

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1901

ΑΡΙΘ. 40

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ. 25
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου
ἀποστέλλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Νικοπόλεως ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίης)
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (γραμματεὺς)

Ἀρχιδυντάκης Ἱεροδ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δήλωσις — Ἀνὰ τὸν ἡμερήσιον τύπον (ἀναγκαῖται διαφω-
τίσεις) — Ἀπαντητικαὶ ἐπιστολαὶ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' — Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία
— Διορθώσεις καὶ προσήκαι — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Π. Κ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι
ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Κωνσταντίνου τινὸς Δη-
μητρακοπούλου ἐν Ὁδοῦν-καποῦ τῆς Πόλεως
λειτουργοῦσα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὁρθόδοξος Ἑλλη-
νικὴ Σχολή», οὐδεμίαν ιδιότητα Ὁρθοδόξου Σχο-
λῆς κέκτηται, ἀτε μὴ ἀνεγνωρισμένη οὕσα ὑπὸ
τῶν Πατριαρχείων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Σχολὴ αὕτη
διατελεῖ οὕτω ξένη ὅλως πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἀνω-
τάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ
καὶ ὁ ὡς ἀνω ρηθεὶς διευθυντὴς αὐτῆς, καθὰ
ἐξηκριβώθη, στερεῖται τῶν ἀπαιτουμένων τίτλων
καὶ τῶν ἀναγκαζούντων προσόντων πρὸς διευ-
θύνσιν Ὁρθοδόξου Σχολῆς καὶ πρὸς διδασκα-
λίαν τῶν εἰς αὐτὴν φοιτῶντων παιδῶν, διὰ ταῦ-
τα ἀποφάσκει τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτρο-
πῆς προτρέπονται πάντες οἱ περίοικοι τῆς ἐξο-
νομασθείσης συνοικίας, ἐνθα εὑρεται ἡ Σχολὴ
αὕτη, ὅπως ἀποφύγῃ τοῦ ν' ἀποστέλλωσι τὰ
τέκνα αὐτῶν εἰς τὴν οὕτω πῶς λειτουργοῦσαν
καὶ ὑπὸ τοιαύτην διεύθυνσιν διατελοῦσαν Σχο-
λὴν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1901.

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτ. Ἐπιτροπῆς

† ὁ Μηθύμνης ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΑΝΑ ΤΟΝ ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΤΥΠΟΝ

(ἀναγκαῖαι διαφωτίσεις)

Ἐχομεν ὑπ' ὄψει ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον
«τὰ τμήματα» καὶ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Συν-
τηρητικὸς» δημοσιευθὲν ἐν ἐνὶ τῶν τελευταίων
φύλλων τοῦ «Ταχυδρόμου» Κων]πόλεως (ἴδ.
ἀριθμ. 1005.), ἐν ᾧ ὁ γράφων ἀναφερόμενος εἰς
τὸ ἐσχάτως ἀποφάσκει τῆς ἱερᾶς Συνόδου λη-
φθὲν μέτρον περὶ σχηματισμοῦ τριῶν ἰσαμελῶν
εἰσηγητικῶν τμημάτων πρὸς πλείονα διευκόλυν-
σιν τῶν διεξαγομένων ἐν αὐτῇ συνήθων ὑποθέ-
σεων καὶ ἐξοικονόμησιν πλείονος χρόνου διὰ
ζητήματα ὑψηλοτέρας φύσεως, ἐπικρίνει τὸ μέ-
τρον τοῦτο, ἢ μᾶλλον ἐπικρίνει τὴν ἐξ ὑποκει-
μένου ἀντίληψιν, ἣν αὐτὸς μόνος ἴσως περὶ τοῦ
ἄλλως λίαν ἀξιεπαίνου τούτου μέτρου ἐσχη-
μάτισε, καὶ ἥτις ὑποκειμενικὴ ἀντίληψις κατὰ
παρασάγγας ἀπέχει τῆς ἐξ ἀντικειμένου πραγ-
ματικότητος. Διότι προδήλως ὁ ὑπ' ὄψιν «Συν-
τηρητικὸς» παραδόξως ὅλως, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν
γραφομένων του, ἀντελήφθη τοῦ περὶ οὗ ὁ λό-
γος σχηματισμοῦ τῶν ἰσαμελῶν εἰσηγητικῶν
τμημάτων καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἀπορεῖ δὲ
τῇ ἀληθείᾳ ὁ ἀναγινώσκων τὰ παρ' αὐτοῦ γρα-
φόμενα, ποῦ ν' ἀποδώσῃ τὴν τοιαύτην παρεξή-
γησιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, εἰς τὴν συντη-
ρητικὴν δηλονότι δυσμάθειαν αὐτοῦ εἴτε εἰς
τάσιν ἀκαίρου ἐπιδείξεως ζήλου καὶ πολυμα-
θείας. Ἀναγκαζόμεθα δὲ νὰ ἐκφρασθῶμεν οὕτω,

διότι προφανώς τὰ σχετικά πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐξετέθησαν λίαν σαφῶς, καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ ἐπισήμῳ τῶν Πατριαρχείων ὀργάνῳ, ἄλλα δὲ τῶν ἡμερησίων φύλλων τῆς πρωτευούσης τοσοῦτον σαφῶς ἀντελήφθησαν τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ «Συντηρητικοῦ» παρανοήσεως, ὥστε ἔσπευσαν ἀμέσως αὐθόρμητα ἵνα δι' εἰδικῶν ἄρθρων ἀπαλλάξωσι τῆς παρανοήσεως τὸν τε «Συντηρητικὸν» καὶ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ. Καὶ πράγματι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἶνε τοσοῦτον σαφής, ὥστε δὲν ἐπιδέχεται παρεξήγησιν, σαφῶς δ' ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος λέγεται περὶ αὐτῆς, ὅτι ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰσηγήσατο τὸ δεκτὸν παρὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου γενόμενον μέτρον «ὅπως αὕτη διαιρεθῇ εἰς τρία ἰσαμελῆ τμήματα, ἐν δὲ ἑκάστον τούτων συνερχόμενον ἰδιαιτέρως κατὰ πάσαν Δευτέραν καὶ μελετῶν τὰ αὐτῷ ἐκάστοτε παραπεμπόμενα ἔγγραφα **εἰδνηγῆται** τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ ἐκάστης ὑποθέσεως διὰ πρακτικοῦ, **ὑποβαλλομένην κατόπιν ἐν πλήρει συνεδρίᾳ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐγκρινομένην ἢ μὴ**».

Πρόδηλον ἐντεῦθεν τὸ ἀβάσιμον τῶν ἀκαίρων καὶ ἡκιστα δεδικαιολογημένων φόβων τοῦ «Συντηρητικοῦ» περὶ κατατομῆς δῆθεν τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰς πολλὰ τμήματα, μεθ' ἧν «δὲν ἀπομένει δῆθεν ὁ πρὸς ὃν μέλλουσι ν' ἀπευθύνωνται αἱ εἰσηγήσεις ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, ἀναγκάζονται, δ' ὡς λέγει, τὰ τμήματα νὰ εἰσηγῶνται τὴν παρασκευασθεῖσαν ἐργασίαν πρὸς ἄλληλα, **οὐδέποτε δὲ πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν Σύνοδον!**».

Ἐπίσης πρόδηλον, ὅποσον ἀνίσχυρά εἰσι τὰ ἐπὶ τοιαύτης σφαλερᾶς ἀντιλήψεως τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως βασιζόμενα ἀντιρρητικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ «Συντηρητικοῦ», ἅπερ αὐτὰ ἀφ' ἑαυτῶν καταπίπτουσι, mutatis mutandis. Γνωστὸν δ' ἐπὶ πλέον, ὅτι ἀνέκαθεν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, συνωδὰ πρὸς τὰ ἐν παρομοίας φύσεως Λειτουργικοῖς Κέντροις γιγνόμενα, ὑπάρχει ἐν χρήσει τὸ μέτρον τῆς δι' εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας, χάριν βαθυτέρας μελέτης τῶν ἐκάστοτε παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων, καὶ ἵνα μὴ ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις γίνηται ἐσπευσμένως καὶ, τὸ δὴ λεγόμενον, ἐκ συναρπαγῆς, ἐν σχέσει δ' ἰδίᾳ πρὸς τὰς πολλα-

πλᾶς ἐργασίας τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ὑπῆρχεν ἡ οὕτω καλουμένη **εἰδνηγῆτικὴ ἐπιτροπὴ**, ἀποτελουμένη ὡσαύτως ἐκ μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, **εὐρυτέρα δ' ἐφαρμογὴ** τοῦ μέτρου τούτου καὶ οὐδὲν πλέον θεωρητέα τὰ ἐσχάτως ἀπαρτισθέντα τρία ἰσαμελῆ προπαρασκευαστικὰ τμήματα, ἢ **τρεῖς ἰσαμελεῖς προπαρασκευαστικαὶ ἐπιτροπαί**. Χάριν δὲ πλείονος συνεχείας καὶ συστηματικότητος ἐν τῇ προπαρασκευαστικῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐν λόγῳ τμημάτων ἐθεωρήθη καλὸν νὰ τηρηθῇ ἡ ἐξῆς τάξις, καθ' ἣν εἰς μὲν τὸ πρῶτον αὐτῶν ν' ἀφεθῇ ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία ἐπὶ ζητημάτων γενικωτέρας φύσεως (πνευματικῶν ἢ μὴ), εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἡ ἐπὶ ζητημάτων μοναστηριακῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν, καὶ εἰς τὸ τρίτον ἡ ἐπὶ τῆς μετὰ τῶν ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου ἀλληλογραφίας.

Οὐδεὶς δ' ἐγένετο λόγος περὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων, καθότι διὰ πάντα γινώσκοντα τὴν ἐν ταῖς ἐργασίαις τῆς ἱερᾶς Συνόδου κρατοῦσαν τάξιν τὰ δικαστικά ἔχουσιν ὀρισμένας δι' αὐτὰ καὶ μόνα συνεδρίας τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις, ὡς πάντοτε, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν ἐκάστοτε δικαστικῶν ὑποθέσεων **ἐν πλήρει αὐτῆς ὀλομελείᾳ** μετὰ τῆς προσήκουσας τάξεως. Ἀνυπόστατα ἐπομένως, ἀνοίκεια καὶ ἀβασάνιστα καὶ τὰ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέρος τοῦτο λεγόμενα παρὰ τοῦ «Συντηρητικοῦ».

Ἐν τῷ αὐτῷ «Ταχυδρόμῳ» (ἀριθμ. 998). ἀνέγνωμεν ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «**Σπουδαίοντα ἀνακαινιστικὸν ἔργον**», ἐν ᾧ ὁ γράφων ἀποδίδει εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ τὸν Γ', σχέδιον συντομεύσεως τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ προσήκουτος διὰ τὸ τακτικὸν κήρυγμα χρόνου ἐν αὐταῖς. Ἐπικροτοῦντες εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς συστηματικοῦ τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος σκέψεις τοῦ ἀρθρογράφου, ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὰ περὶ σχεδίου συντομεύσεως τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν λεγόμενα παρ' αὐτοῦ εἰσιν ἀνακριβῆ, ἵνα δὲ ὧμεν σύντομοι, σημειοῦμεν ἐνταῦθα ἀπλῶς χάριν ἀκριβείας ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγένετο. Ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ πατριαρχείας ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἀρχαίαν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, τηρουμένην καὶ μέχρι σήμερον ἔτι ἐν ἀγίῳ Ὄρει, καθ' ἣν μεταξὺ Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας παρεντίθεται διάλειμμα, ὑπέ-

δειξε τὸ χρήσιμον τῆς σκέψεως περὶ τοῦ ἂν θὰ ἦτο δυνατὴ παρομοία τις χάριν τῆς διευκολύνσεως τῶν ἐκκλησιαζομένων ἐξοικονόμησις χρόνου, πρὸς τοῦτο δὲ εἶχον ζητηθῆ καὶ σχετικὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα ἐκ τῶν ἱερῶν Μονῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους. Καὶ ταῦτα μὲν τότε. Οὐδεμία δ' ἐσχάτως ἐγένετο εἰδικὴ ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου πρότασις ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἀπλῶς δ' ἀκαδημαϊκοῦ χαρακτήρος σκέψεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω εἶχον λάβῃ χώραν παρ' οὐτῇ. Ταῦτα χάριν τῆς ἀκριβείας, ἥτις δέον νὰ τηρῇται, λόγου γινομένου περὶ τοιαύτης φύσεως ζητημάτων.

ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΗΣ

Α. Θ. Π., ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΙΩΑΚΕΙΜ τοῦ Γ'.

Αἱ πρὸς τὰς δημοσιευθείσας ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐπιστολὰς τῶν ῥώσων ἐπισκόπων Ἀντωνίου καὶ Ἀρσενίου ἀπαντητικαὶ τῆς Α. Θ. Π., τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεῖμ τοῦ Γ', ὧν τὴν δημοσίευσιν προανηγείλαμεν, ἔχουσιν, ὡς ἔπονται:

Α'.

Πρὸς τὸν πανιερώτατον Ἐπίσκοπον
Οὐφας καὶ Μενζελίνου Ἀντώνιον

Πανιερώτατε ἐπίσκοπε Οὐφας καὶ Μενζελίνου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συνεργουργε τῆς ἡμῶν Μεσιότητος κύριε Ἀντώνιε, χάρις εἴη τῇ Αὐτῇ Ἱερόντι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Μεθ' ὅλως ἰδιαζούσης ψυχικῆς εὐφροσύνης ἐδεξάμεθα καὶ διεξιλήθομεν τὴν ἀπὸ δ' Ἰουλίου λίαν περισπούδαστον συγχαρητήριον ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος οὐ μόνον προσωπικῶν πολυτίμων εὐχῶν καὶ φιλοφρόνων προσρήσεων καὶ ἀγαθῆς περὶ ἡμῶν γνώμης ἐκφραστικὴν, ἀλλ' ἅμα ἀκραιφνῶν αἰσθημάτων εὐσεβείας καὶ ζήλου ἐνθέου ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἡμῶν ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἀγάπης διαπύρου πρὸς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, δίκην θαλεροῦ καὶ πολυανθοῦς κήπου, ἀνάμεστον. Καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς ἀπὸ καρδίας ἀγαθῆς πηγαζούσαις εὐχαῖς πρὸς Θεὸν ὑπὲρ αἰσίας διεξαγωγῆς τῆς δυσχερεστάτης ἐντολῆς, ἣν τὸ δεύτερον ἤδη, εὐδοκία Θεοῦ, καὶ τῷ

προστάγματι Αὐτοῦ πειθόμενοι, ἀνελάβομεν, ἐκ μέσης ψυχῆς αὐτῇ εὐχαριστοῦμεν. Εὐχαριστοῦμεν δὲ προσέτι ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ, μεθ' ἧς ἡ ὑμετέρα Πανιερότης, ἐν τῇ εὐαγεῖ ἱεραρχίᾳ τῆς ἀγιωτάτης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ θεοστηρίτου Ῥωστικοῦ Κράτους διαπρεπῆ θέσιν κατέχουσα, τρανὸν παρέσχε διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς τεκμήριον φιλαδέλφου προσοχῆς πρὸς τὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ συντελούμενα καὶ ἐκτιμήσεως τῆς συνδεούσης τὰς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ἀρρήκτου ἐνότητος. Ἐπὶ δὲ ταῖς ἱστορικαῖς συγκρίσεσιν, ἃς πρὸς τιμὴν ἡμῶν ἀγαθοβούλως ποιεῖται, ἐξαίρουσα ὑπερβαλλόντως τὴν εὐτελῆ ἡμῶν μέχρι τοῦδε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίαν καὶ πολλὰς ἐπ' αὐτῇ θεμελιούσα ἐλπίδας καὶ προσδοκίας ἐπ' ἀγαθῇ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, τολμῶμεν εἰπεῖν ἀδελφικῶ τῷ θάρρει ὅτι ἱεραὶ ἀναμνήσεις παρελθόντος ἐκκλησιαστικοῦ μεγαλείου παρείλκυσαν τὴν φιλαδέλφειαν αὐτῆς εἰς παραλληλισμὸν ἐποχῆς εὐκλεοῦς καὶ γονίμου πρὸς ἐποχὴν ὀλίγιστον μὲν ἀναδίδουσιν φῶς ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ὀρίζοντι, ἐλαχίστους δὲ τοὺς καρπούς ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου συγκομίζουσιν. Καὶ ἦν ἀληθῶς ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ὁ χρυσοῦς τῆς Ἐκκλησίας αἰὼν, ὡς ὀρθῶς οἱ ἱστορικοὶ αὐτὸν ἀπεκάλεσαν, διότι τότε τὸ θεοφύτευτον δένδρον τῆς χριστιανικῆς θρησκείας τοὺς κλάδους αὐτοῦ ἐπεκτεῖναν ἐπὶ σύμπαντος σχεδὸν τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἀνεκαίνισεν αὐτόν· τότε αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναφανεῖσαι αἱρέσεις διὰ τῆς ἀπὸ κοινοῦ τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν συμπράξεως καταπολεμηθεῖσαι διελύθησαν, διασωθεῖσα δὲ ἡ Ὀρθοδοξία ἀπὸ τῆς πλάνης καὶ ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν καθορισθεῖσα Συνόδων προσεκτήσατο ἰσχὺν καὶ δύναμιν ἁμαχὸν καὶ διέλαμψαν ἐν αὐτῇ καὶ δι' αὐτῆς οἱ μεγάλοι Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸν κόσμον μὲν διὰ λόγων ἐπιστήμης καὶ ἔργων ἀρετῆς διδάξαντες καὶ φωτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν δὲ διὰ μαρτυρίων στερεώσαντες. Πικρά, πανιερώτατε καὶ περιπόθητε ἀδελφε, ἡ ἀντίθεσις τῶν τότε καὶ τῶν νῦν πραγμάτων! Ἐὰν μὴ ἐξέλιπεν ἡ πίστις, ὡς πεποίθαμεν, ἐμειώθη ὅμως ἴσως ἡ θεοδίδακτος ἀγάπη καὶ ἐχαλαρώθη ὁ δεσμὸς τῆς ἐνότητος, δι' ἧς ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τοσαῦτα καὶ τηλικοῦτα ἐνδοξα ἐτελεσιουργήσε καὶ τοιαύτην λαμπρότητα ἐκτίσατο, εἰς δόξαν Θεοῦ. Πλὴν ἐν τοῦτοις, θαρσεῖν παραγγέλ-

λει ἡμῖν ὁ Κύριος, ὁ δὲ Ἀπόστολος αὐτοῦ «εἰς τοῦτο κοπιῶμεν, λέγει, καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν». Παρὰ τὸ διάφορον τῶν καιρῶν καὶ τῶν περιστάσεων, ἀπὸ τοῦ ζήλου τῶν ἰθυνόντων τὰς ἀγίας ὀρθοδόξους ἐκκλησίας ἐξήρτηται ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀρχαίων στενοτέρων ἀδελφικῶν δεσμῶν, ἐξ ὧν παντοῖοι ἐπέδρασαν λόγοι καὶ αἰτία, ἀποκατάστασις, ἣν διακαῶς ποθοῦμεν ἰδεῖν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καθάπερ ἐν τε τῷ ἐνθρονιστικῷ ἡμῶν Λόγῳ καὶ ἐν τοῖς ἀδελφικοῖς ἡμῶν γράμμασι πρὸς τὰς ἀγιωτάτας αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας θερμῶς καὶ ἐγκαρδίως νύξάμεθα καὶ οὐ πανσόμεθα εὐχόμενοι καὶ ἐλπίζοντες. Ἐπὶ τούτοις, μετ' ἀγάπης εἰλικρινοῦς τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα αὐθις ἐν Κυρίῳ ἀσπαζόμενοι αἰτούμεθα τὴν χάριν αὐτοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος,

αἴα, Σεπτεμβρίου κβ'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Β'.

Πρὸς τὸν θεοφιλ. ἐπίσκοπον Ἀρσένιον,
Πρύτανιν τῆς Θεολογ. Ἀκαδημίας Μόσχας

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Βολοκολάμης, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος κύριε Ἀρσένιε, Πρύτασι τῆς ἐν Μόσχᾳ Θεολογικῆς Ἀκαδημίας, χάρις εἴη τῇ Αὐτῇ ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Κατηύθυναν ἡμῶν τὴν ψυχὴν τὰ λίαν περισπούδαστα ἡμῖν συγχαρητήρια τῆς περιποθήτου Θεοφιλίας Αὐτῆς, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ προσειπούσης ἡμῖν διὰ τοῦ ἀπὸ κδ' μηνὸς Ἰουνίου, ἀδελφικοῦ γράμματός, δι' οὗ τὸ φιλάδελφον καὶ φιλόφρον αὐτῆς διατρανώσασα τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς περισσεύουσιν ἐξεδήλωσεν ἀγαθότητα. «ὁ γὰρ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ, προφέρει τὸ ἀγαθὸν ἐκ τοῦ περισσεύματος δὲ τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.» Τοιαύτην γινώσκοντες καὶ τὴν Θεοφιλίαν αὐτῆς, τοιαύτην δὲ ἀναπολοῦντες Αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρεῖ αἰσίως συντυχούσης ἡμῖν κοινωνίας, οὐ πανσόμεθα εὐαρέστως Αὐτῆς ἀναμιμνησκόμενοι, καὶ ἐπὶ τὰς πνευματικὰς καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως διδακτικὰς αὐτῆς ἐργασίας τὸν Θεὸν Αὐτῇ ἀρωγὸν ἐπικαλούμενοι. Τοῦτο καὶ ὑπὲρ ἡμῶν παρακαλοῦμεν ἵνα ἡ εὐ-

σέβεια αὐτῆς πράττη· εἰς μόνον γὰρ τὴν θείαν ἀντίληψιν ἠλπίκαμεν ἀναλαβόντες τὴν διαπιστευθεῖσαν ἡμῖν δυσχερεστάτην διακονίαν. Εὐκαίρως δὲ ἡ ποθεινὴ ἡμῖν αὐτῆς Θεοφιλία ἀναμνησκεται τῶν γενναίων ρημάτων τοῦ Χρυσορρήμονος. Ἀλλ' οἱ λόγοι τοῦ ἀγίου Πατρὸς φέρουσιν ἐπακριβῶς εἰς τὴν μνήμην τὰ πολλὰ αὐτοῦ παθήματα καὶ τὸ δεινόν, ἀλλ' ἐν Κυρίῳ μακάριον, τέλος. Εἰ δ' ἐκείνου ἡ ὑπάτη ἀρετὴ, ἡ ἄκρα ἀγιωσύνη καὶ ἡ ὑπερέξοχος τοῦ νοῦ καὶ τοῦ λόγου δύναμις οὐ κατίσχυσαν τῶν περιστάσεων, τί ἔχομεν ἄρα ἐλπίζειν ἡμεῖς οἱ οὕτως τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων πατέρων ἡμῶν ὑπολείπομενοι; Ἐλπίζειν, ἐν τούτοις εἰς Θεὸν ἀπὸ τῶν Γραφῶν δεδιδασκόμενοι, ἐν Αὐτῷ θαρροῦμεν. «ἡ γὰρ ἐλπίς οὐ καταισχύνει.» Σὺν δὲ τῇ θείᾳ ἀντιλήψει ἐργάζεσθαι ὀφείλομεν πάντες τὸ ἀγαθόν, τὰ τῆς εἰρήνης διώκοντες καὶ πρὸς ἀλλήλους ὄντες οὐ μόνον φιλόφρονες, ἀλλὰ καὶ ὁμόφρονες κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἵνα ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ ἀσφαλῶς περιπατῶμεν. Τὴν ὁδὸν δὲ ταύτην τοῦ Θεοῦ κέκληται ἵνα ὑποδεικνύη διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς πίστεως, τῶν θείων αὐτῆς Δογμάτων καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ ὑμετέρα Θεολογικὴ Ἀκαδημία περιβλεπτον κατέχουσα θέσιν φάρου τηλαυγοῦς ἐν τῷ πνευματικῷ ὀρίζοντι τοῦ θεοστηρίκτου Ρωστικοῦ Κράτους καὶ διὰ σοφῶν καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀφωσιωμένων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ὑπὸ τὴν πεπνυμένην τῆς Ὑμ. Θεοφιλίας ἡγεσίαν διαπρέπουσα. Ἐφ' ᾧ εὐχόμενοι τῷ σεμνῷ τούτῳ ἰδρύματι πᾶσαν προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, αἰτούμεθα τῇ φιλίᾳ ἡμῖν αὐτῆς Θεοφιλίας τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος.

αἴα. Ἰουλίου κη'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Δημοσιεύοντες κατωτέρω, καθὰ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐσημειώσαμεν, τὰς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀγγλικανοῦ Πρωθυεῖως αἰδέσθ. Θ. Δάουλιγγ διαμειψθείσας ἐπιστολὰς μεταξὺ τῆς Α. Θ. Πανηγύρεως τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' καὶ τῆς Α. Σ. τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κανταουρίας Φρειδερίκου, ἐπὶκαιρὸν θεωροῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν συγχρόνως καὶ τὴν παρὰ πόδας Πρᾶξιν τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συσφίξεως τῶν μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, Ὁρθόδοξου καὶ Ἀγγλικανῆς, σχέ-

σεων, ἥτις ἐπεδόθη τῷ αἵδεσμι. ἄγγλῳ Πρωθιερεῖ κ. Θ. Δάου-
λιγγ καὶ ἐν ᾗ πιστῶς ἐκφράζεται τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου
πνεῦμα τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ εὐσυνόπτως ἐξιστοροῦν-
ται τὰ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος
συντελεσθέντα.

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Σ. τοῦ ἀρχιεπισκόπου
Καντουαρίας Φρειδερίκου.

Ἐν Λονδίῳ, τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1901
Ἀνάκτορα Lambeth

Τῇ Αὐτοῦ Παναγιότῃ τῷ Σεβασμιωτάτῳ
Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως καὶ
Ἀρχιεπισκόπῳ, ὅτι τῆς ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας, θεράποντι τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγάπῃ, τιμῇ καὶ
εὐλογίᾳ παρὰ Φρειδερίκου Ἀρχιεπι-
σκόπου Καντουαρίας, Πριμātu πά-
σης Ἀγγλίας καὶ Μητροπολίτου.

Ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ μεταθέσει τοῦ ἀγαπῶ-
ντος ἡμῖν σεβασμίου Θεοδώρου Δάουλιγκ, μέχρι
τοῦδε ἐφημερίου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγ-
γλικῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἰνδίαις, ἠξιώσαμεν
αὐτὸν ὅπως, πρὸ τοῦ ἐγκαταλιπεῖν τὴν περικλεῆ
ἡμῶν πόλιν ἐγχειρίσῃ τῇ Ὑμετέρα Παναγιότῃ
τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν τίνδε, δι' ἧς τὰς ἐγκαρ-
δίους ἡμῶν ἀγαθὰς προαιρέσεις ἐκδηλοῦντες,
προαγόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ζωερὰν ἡμῶν
ἐπιθυμίαν, ὅπως τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα, ἅτινα μέ-
χρι τοῦδε ἵνουν ἐν δεσμῷ ἀγάπης καὶ ἐκτιμή-
σεως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸ Πα-
τριαρχεῖον, οὗτινος προίσταται ἡ Ὑμετέρα Πα-
ναγιότης, ἐξακολουθήσωσιν ἀνθοῦντα καὶ αὐξα-
νόμενα.

Διὸ ἐν εἰλικρινείᾳ ἐξαιτούμεθα τὴν εὐλο-
γίαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰ ἔργα, δι' ὧν ἡ Ὑμετέρα
Παναγιότης καὶ πάντες οἱ ὑπὸ τὴν χριστιανικὴν
Αὐτῆς ἐποπτεῖαν καλῶς ἐξυπηρετοῦσι τὰς βου-
λάς τοῦ Κυρίου καὶ Δεσπότη ἡμῶν. Πρὸς αὐ-
τὸν πάντοτε ἀποβλέπομεν γινώσκοντες ὅτι καὶ
Ὑμεῖς ταῦτ' ἐπράττετε. Αὐτῷ αἰὶ ἀπονεμέσθω
παρ' ἡμῶν τε καὶ παρ' ἡμῶν πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Ὑμῶν ἐν Κυ-
ρίῳ θεράποντος

Καντουαρίας ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ.

Ἀπαντητικὴ πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν ἀρχιεπί-
σκοπον Καντουαρίας Φρειδερίκον

Σεβασμιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Καντουαρίας καὶ
πρωθιεράρχα πάσης Ἀγγλίας ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ
λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε κύριε Φρειδε-
ρίκε, χάρις εἴη Αὐτῇ καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πα-
τρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Λίαν εὐφρόσυνος παρεσχέθη ἡμῖν εὐκαιρία
διὰ τοῦ ἐριτίμου ὑπὸ χρονολογίαν ἰδ' Σεπτεμ-
βρίου γράμματός τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος ἐπιδο-
θέντος ἡμῖν ὑπὸ τοῦ αἰδεσίου πρωθιερέως τῆς
ἐνταῦθα Ἀγγλικανῆς παροικίας κ. Θεοδώρου Δά-
ουλιγγ, ἀποχωροῦντος τῆς ἐνταῦθα θέσεως αὐτοῦ
ἀσιμένως δὲ ταύτης δραττόμεθα, ὅπως, ἦν ἐπο-
θοῦμεν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ ἡμεῖς ἐπ'
αἰσίοις συνάψωμεν μετὰ τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος
ἐξαγγέλλοντες μὲν τὴν εὐδοκίαν τοῦ Παναγίου
Θεοῦ κλησιν ἡμῶν τὸ δεύτερον, ὁμοφώνῳ ψήφῳ
κληροῦ καὶ λαοῦ, ἐπὶ τὴν προεδρείαν τῆς ἀ-
γιωτάτης ταύτης Ἀποστολικῆς, Πατριαρχικῆς
καὶ Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, ἐκδηλοῦντες δὲ ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ-
μῶν διατρέφομεν ἀγάπην ἐν Χριστῷ πρὸς τὸ εὐ-
σεβὲς πλήρωμα τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀγίας Ἐκκλη-
σίας καὶ πρὸς τὴν ἐπαξίως αὐτῆς πρωθιεραρ-
χοῦσαν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα. Ἐφ' ᾧ, καίτοι
μετὰ λύπης ἔγνωμεν τὴν ἀλλαχόσε μετάθεσιν
τοῦ αἰδεσίου καὶ ἀγαθὰς καταλιπόντος ἐνταῦ-
θα ἀναμνήσεις πρωθιερέως, ὑπερήσθημεν ὅμως
ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς αὐτοῦ αἰδεσιμότητος ἐγχειρι-
σθείσης ἡμῖν τιμίας ἐπιστολῆς τῆς Ὑμ. Σεβα-
σμιότητος, δι' ἧς, σὺν τῇ ἀνακοινώσει τῆς με-
ταθέσεως αὐτοῦ, εὐαρεστεῖται ἐκφράσαι ἡμῖν τὴν
ἐαυτῆς ἐπιθυμίαν περὶ τηρήσεως καὶ ἐπανξή-
σεως τῶν ἀμφοτέρων τὰς Ἐκκλησίας ἐν δεσμῷ
ἀγάπης καὶ τιμῆς συνενούντων ἀγαθῶν φρο-
νημάτων.

Πρὸς τοιαύτας ἀσπασίους ἐνδείξεις λίαν ἀ-
σιμένως ἀποκρινόμενοι, πρῶτιστα μὲν ἐγκαρδίως
τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγαστῇ Σεβασμιότητι εὐχαριστοῦμεν
ἀνθ' ὧν τε ἡμῖν εὐηρεστήθη ἀνακοινώσασθαι,
ἀνθ' ὧν τε ἀγαθυνθεῖσα νῦν ἔσται ἐπικαλεσαμένη
ὑπὲρ τῶν ἔργων ἡμῶν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.
ἐν ᾧ καὶ μόνῳ ἀληθῶς ἡ ἐλπίς καὶ ἡ σκέπη
ἡμῶν.

Εἴτα δὲ προαγόμεθα διαβεβαιῶσαι αὐτὴν ἐν
πνεύματι ἀμοιβαίῳ τῆτος καὶ εἰλικρινοῦς γνώμης

ὅτι καὶ ἡμεῖς τοῦ αὐτοῦ ἐμφορούμεθα διακαοῦς πόθου τῆς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πατριαρχείας ἡμῶν συνεχείας καὶ ἐπαυξήσεως τῶν φιλικῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ πρόθυμοι ἐσόμεθα εἰς τὴν τούτων καλλιέργειαν, ἐξ ἧς πάντως καρποὺς καλοὺς ἐλπίζειν δυνάμεθα τῇ χάριτι καὶ ἀρωγῇ τοῦ Ὑψίστου, οὗ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῶν περισπουδάστου Σεβασμιότητος πρόθυμος ἐν Χριστῷ καὶ διάπυρος εὐχέτης

αἰθ. 8 βρίου α'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

Πράξις τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ κατὰ Ἀνατολὰς ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, στοιχοῦσα ἀείποτε τῇ φωνῇ τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς εἰπόντος περὶ τῶν εἰς αὐτὸν πεπιστευκότων «Πατερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὗς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἕν» (Ἰωάν. 17, 11) οὐ μόνον καθ' ἡμέραν πολλάκις εὐχεται ὑπὲρ τῶν πάντων ἐνώσεως, ἀλλὰ καὶ οὐδεμιᾶς παρεχομένης αὐτῇ εὐκαιρίας ἀμελεῖ, ἵνα τὰ ἐσκορπισμένα τῆς Ἐκκλησίας μέλη ἐπισυναχθῶσιν εἰς ἕν, κατὰ πύσσιν τὰ πταίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, καταλυθῶσιν αἱ τῶν αἰρέσεων ἐκπαιστικαί, πάντων υἱῶν φωτός καὶ υἱῶν ἡμέρας ἀναδεικνυμένων πρὸς δοξάν Χριστοῦ καὶ ἐπαινὸν τῆς ἀγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Τοῦ αὐτοῦ δὲ πόθου βλέπουσα ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐκ παλαιῶν χρόνων ἐμπέφορην καὶ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπισκοπικὴν Ἐκκλησίαν τὴν φέρουσαν ἐπίκλησιν «Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία», ὡς τοῦτο κατὰ διαφόρους καιροὺς κατεδείχθη καὶ δὴ πρῶτον κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1723, ὁπότε καὶ ἐπισήμως ἐξέφραξεν ἡ Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία πᾶσιν διὰ πύρον καὶ εὐχὴν ὑπὲρ ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, δεύτερον κατὰ τὰ ἔτη 1866, 1867 καὶ 1868, ὁπότε διὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Καντουρίας Ἀρχιεπίσκοπου Κόμβελ τὴν ἐπίσημον ἐκ τῆς ὁμολογίας πίστεως ἀπέστειλε πρὸς τὸν μακαριστὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν ΣΤ', διατρανώσασα αἰσθητά φιλοστοργίας καὶ σεβασμοῦ ἀπείρου πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀργότερον δὲ κατὰ τὴν εἰς Ἀγγλίαν μετὰβασιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ Τήνου Ἀλεξάνδρου Λυκούργου τὰ αὐτὰ καὶ τότε πικρὰ δειγμάτων εἰλικρινοῦς πόθου πρὸς

συνεννόησιν μετὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Ὀρθόδοξης, οὐ μόνον κατὰ τὸ 1723 ἐπέστελλε γράμματα ἀδελφικά διὰ τῶν ἀγιοτάτων ὀρθόδοξων αὐτῆς Πατριαρχῶν πρὸς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ τῆς προσφωνήσεως «τοῖς σεβασμιωτάτοις ἐπισκόποις καὶ τοῖς αἰδεσιμωτάτοις ἱερεῦσι καὶ παντὶ τῷ κλήρῳ τῆς Ἀγγλικῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας» ἀλλὰ καὶ ἐγκύκλιον διὰ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ ΣΤ', ἐξεδίδου, δι' ἧς ἐνετέλλετο ὁ ὀρθόδοξος κλήρος, ἵνα ἐν ἐλλείψει ἱερέως ἀγγλικανοῦ συνοδεύῃ αὐτὸς τὴν κηδεῖαν τῶν ἐν Κυρίῳ ἀποβιούντων Ἀγγλικανῶν Χριστιανῶν εὐχόμενος ὑπὲρ ἀναπύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῶν· παραλείποντες δέ, ὡς εἰς μεμακρυσμένους χρόνους ἀναφερόμενα, καὶ ὅσα γράμματα εὐχριστήρια ἀπέλυσαν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντουρίας οἱ ὀρθόδοξοι τῆς Ἀνατολῆς Πατριάρχαι καὶ ἡ ἱερά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σύνοδος διὰ τὰ φιλορθόδοξα τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ μεστὰ ἀγάπης πρὸς τὰ ἡμέτερα καὶ σεβασμοῦ αἰσθητά, ὧν ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον ὁ ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου Ἀλεξάνδρος κατὰ τὴν εἰς Ἀγγλίαν μετὰβασιν του, μνημονεύομεν ἐνταῦθα πρῶτον τῶν ὄντων ἀδελφικῶν καὶ γνησίων χριστιανικῶν καὶ πεφωτισμένης ἀγάπης πεπληρωμένων γραμμάτων, ἅτινα ἀναμέσον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου πρώην Κωνσταντίνου τοῦ Β' καὶ τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουρίας καὶ Πρωθιερέως τοῦ Ἀγγλίας κυρίου Φρειδερίκου κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1899 ἀντηλλάγησαν, καὶ εἴτα τῶν προφορικῶς γενομένων ἀναμέσον τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ πανιερωτάτου ἐπισκόπου Σαρισβουρίας Ἰωάννου, ἐπισκεψαμένου τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐν τοῖς πατριαρχείοις, χριστιανικωτάτων καὶ εὐαγγελικωτάτων διαβεβαιώσεων ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ὡς ἐπισφράγισμα τοῦ ζώοντος καὶ εἰλικρινοῦς τούτου πόθου καὶ ἔρωτος τῆς ἀναμέσον τῶν δύο Ἐκκλησιῶν συνεννόησεως, ἧτις, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐμελλε σὺν τῷ χρόνῳ προῖναι νὰ εὐθύνῃ τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐτοιμάσῃ τὰς ὁδοὺς, δι' ὧν προώρισται νὰ βῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια καὶ ὀρθόδοξία πρὸς συνάντησιν καὶ ἑνώσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀναφέροντες τὴν σεπτὴ Πατριαρχικὴ κελεύσει ἀπὸ διετίας σύστασιν διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς, ἧτις ἀποτελουμένη ἐξ ἐνὸς μέρους ἐκ τῶν πνευματικῶν Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου, καὶ Ἀρχιμανδριτῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπείου τῆς ἱερᾶς Συνόδου Φωτίου καὶ τοῦ Μ. Ἱεροκλήρου Γρηγορίου καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐκ τοῦ πρωθιερέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγγλικανῆς προικίας αἰδεσιμωτάτου κυρίου Θεοδώρου Δουλιγγ, ἐμελλε νὰ συνέρχηται ὅσκις ἂν ἐνέκρινε πρὸς ἀνάκρισιν καὶ ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τῶν ἀναμέσον τῶν Ἐκκλησιῶν διαφορῶν καὶ διαιρέσεων· Ἡ ἐπιτροπὴ

πὴ αὕτη συνήλθεν εἰς πολλὰς καὶ μακρὰς συνεδριάσεις· πόρισμα δὲ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἦν μετὰ πολυμερῆ ἐκάστου ἐπὶ μέρους ζητήματος μελέτην καὶ συζήτησιν ἐν γὰρ τῷ παρόντι, νὰ ἐκδοθῇ ἐκθεσις τῶν κυριωτέρων θεμάτων τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας σαφῶς καὶ ἀπερίττως εἰς τὰ οὐσιωδέστερα ζητήματα, ἐν οἷς διαφωνεῖ ἡ Ἀγγλικανὴ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα καὶ ὁ ἡμέτερος λαὸς λάβῃ καθαρωτέρας πληροφορίας καὶ ἀκριβεστέρην συνείδησιν περὶ τοῦ μεγάλου τούτου τμήματος τῆς χριστιανικῆς, ἣτις καλεῖται Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία. Τὸ ἔργον τοῦτο συνετελέσθη καὶ ὀφείλεται εἰς τὸν δεξιὸν καὶ ἀριστοτεχνικὸν κάλαμον τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ ζηλωτοῦ καὶ θερμουργοῦ ἐπισκόπου Σχρισθουρίας Ἰωάννου καὶ περιέχει τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ἐν εἴδει ἀπαντήσεων εἰς τὰ ἐξῆς τεθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐρωτήματα, α'.) ποῖα εἶνε ἡ ἐπίσημος ὁμολογία τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας, ποῦ ἐμπεριέχεται αὕτη καὶ ποῖον τὸ κύριον αὐτῆς; β'.) τί διδάσκει ἡ Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία περὶ τοῦ ἀλαθιῆτος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων; γ'.) τί διδάσκει ἡ Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία περὶ πίστεως καὶ καλῶν ἔργων, ὃ ἐ. τί ἀπαιτεῖται πρὸς σωτηρίαν καὶ δικαίωσιν; δ'.) πόσα μυστήρια παραδέχεται ἡ Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία; Τί διδάσκει ἐν γένει περὶ μυστηρίων καὶ ἰδίως περὶ βαπτίσματος, εὐχαριστίας καὶ ἱερωσύνης; ε'.) τί διδάσκει ἡ Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία περὶ προορισμοῦ, περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ περὶ παρὰδόσεως; Ἡ γινομένη δημοσίευσίς τούτων διὰ τοῦ ἐπισκόπου τῶν Πατριαρχείων ὀργάνου σκοπὸν ἔχει, ὅπως προκαλέσῃ τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν ὀρθοδόξων θεολόγων τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν ἐν πνεύματι φιλαδελφείας καὶ ἀγάπης ἐξέτασιν καὶ ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν καὶ ἀνάλυσιν τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων διδασκαλιῶν. Καὶ νῦν ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς βασιλευούσης τοῦ σεβασμίου ἱερέως κυρίου Θεοδώρου Δόουλιγγ, ἡ ἐπιτροπὴ πλήρης εὐχαριστιῶν μὲν πρὸς αὐτόν, δι' ὅτους κόπους καὶ μόχθους συνεισένεγκεν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τούτου καὶ θεαρέστου ἔργου, πλήρης δὲ καὶ λύπης ἐπὶ τῷ προῶν αὐτοῦ ἀπ' ἡμῶν ἀποχωρισμῷ, καὶ πρὸς διηνεκὴ μνήμην τῆς ἀγάπης καὶ συνεργασίας, ἣν ἐν χριστιανικῷ πνεύματι ἐξετέλεσεν ἡ ἐπιτροπὴ μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῆς συνεδρίας, γενομένης ἑναγχοῦς ἐγκρίσει καὶ ἀδείῃ καὶ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ νῦν εὐκλεῶς τοῦ οἴκτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διευθύνοντος κυρίου Ἰωακείμ τοῦ Γ', κατέστρωσε τὴν παρούσαν πρᾶξιν ἐν ἰδίῳ κώδικι καὶ ἐπέδωκε τρία ἴσα καὶ ἀπαράλλακτα τῷ πρωτοτύπῳ τῇ Αὐτοῦ Αἰδεσιμότητι τῷ πρωθιερεὶ κυρίῳ Θεοδώρῳ Δόουλιγγ. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐ σμικρὰν χάριν οἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τῷ ἐλλογίμῳ καὶ ζηλωτῇ τῶν καλῶν ἀγγλομαθεὶ δικηγόρῳ Μιχαὴλ Θεοτοκᾷ διὰ τὸ ἔργον

τῆς διερμηνείας, ὅπερ ἐθελαγάρθω παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἀνέλαιβεν.

Ἐγένετο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 18. Σεπτεμβρίου, ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ σωτηρίου ἔτους 1901.

† ὁ Μ. Πρωτοδύκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἰ. Συνόδου Ἀρχιμ. ΦΩΤΙΟΣ

† ὁ Μ. Ἱεροκ. Ἀρχ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Διορθώσεις καὶ προσθήκαι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 39

τεύχει τῆς «Ἐκκλησιᾶς Ἀληθείας»

Σελ. στήλη γραμμῆ

385	α'	5	ἀντὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
			γράφει τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
»	»	22	» βεῖκτ' ἐφένδ' ἡ γράφει Βεῖκτ' ἐφένδ'
»	»	39	» τὸ ὅτε γράφει τότε
387	»	2	» αὐλῆς* » αὐλῆς*
388	»	44	» μεθ' ὁ μὲν, γράφει μεθ' ὁ ὁ μὲν

* Τῶν ἐπαρχιῶν διηρημένων εἰς τρεῖς τάξεις, οἱ ἀποκαθιστάμενοι εἰς ἐπαρχίαν πρώτης τάξεως κατέβαλλον διὰ φαμηλιτικὰ γρ. 12,225, οἱ δὲ εἰς ἐπαρχίαν δευτέρας τάξεως ἀποκαθιστάμενοι κατέβαλλον γρ. 8562 καὶ οἱ εἰς ἐπαρχίαν τρίτης τάξεως γρ. 5252, ἅτινα διενέμοντο τοῖς πατριαρχικοῖς ὑπαλλήλοις κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς καὶ τοῖς ἱεροῦσιν, ἱεροψάλταις καὶ νεωκόροις τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, κατὰ ἰδιαίτερον κατάλογον, ἐν ᾧ ὡρίζετο τὸ ποσὸν τοῦ τοιοῦτου φιλοδωρήματος, ὅπερ ἔδει νὰ λάβῃ ἕκαστος ὑπάλληλος ἐξ ἐκάστης τάξεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Συνεδρία Δύο Σωμάτων. — Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ συνήλθον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς κοινὴν συνεδρίαν τὰ Δύο Σώματα. Κατὰ ταύτην ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰσηγήσατο καὶ αὐτῇς διάφορα μέτρα ἀποβλέποντα τὸ μὲν τὴν σκοπιμωτέραν διαρρύθμισιν καὶ διευθέτησιν πολλῶν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, τὸ δὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τῶν τῶν εὐαγίων καθιδρυμάτων. Ἰδίᾳ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπέστησε τὴν προσήκουσαν προσοχὴν τῶν μελῶν τῆς συνεδρίας ἐπὶ τῆς πλημμελοῦς καὶ ἀείποτε προτικοπούσης λειτουργίας, ἕνεκα κακῆς διαχειρίσεως καὶ ἐπιμέμπτου ἀκηδίας τῶν ἐπιτετραμμένων, διαφόρων ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κληροδοτημάτων, ὧν ὁ ἱερὸς σκοπὸς σαφῶς καθωρισμένος ἐστὶν ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων διαθετῶν. Τῶν φιλογενῶν τούτων παρατηρήσεων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εὐγνωμόνως γενομένων ἀποδεκτῶν, ἐλήφθησαν τὰ προσήκοντα πρὸς τοῦτο σύντονα μέτρα.

— Ἐκλογή μητροπολίτου Γρεβενῶν. — Τῆς μητροπολιτικῆς ἐδρας τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν χηρευτάσης ἕνεκα τῆς προαγωγῆς τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς εἰς τὴν μητρόπολιν Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ταχτικῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐσκέψατο περὶ πληρώσεως τῆς θέσεως. Ὅθεν προταθέντων ὑποψηφίων τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Συνάδων Εὐγενίου καὶ Ἀριστείδας

Ἱεροθέου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀγαθαγγέλου Κωνσταντινίδου, καθηγητοῦ τῶν νομικῶν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐξελέγη μητροπολίτης Γρεβενῶν ὁ ἀρχιεπισκοπὸς Ἀγαθάγγελος Κωνσταντινίδης.

Ἡ Α. Θ. ὁ ἐφηρισμένος ἅγιος Γρεβενῶν ὁρμώμενος ἐκ Μαγνησίας τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου, τυγχάνει πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ αἰδίου μητροπολίτου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου, συστάσει τοῦ ὁποῦ εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν. Ταύτης ἀποριτήσας ὑπηρετήσας παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ προστάτῃ αὐτοῦ ὡς ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἐφέσου καὶ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ ἱεροκέρυξ τῆς ἐπαρχίας. Πατριαρχεῦντος δὲ Νεοφύτου τοῦ Η', τῇ συστάσει τοῦ ἀειμνήστου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου, ἀπεστάλη εἰς Εὐρώπην, ἐνθα δαπάναις τοῦ Ζωγραφεῖου κληροδοτήματος ἐσπούδασε τὰ νομικά. Ἐπανκκάμψας ἐκ τῆς Ἑσπερίας διωρίσθη καθηγητὴς τῶν νομικῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, ὁποῦν ἤδη προάγεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα.

Τῇ Α. Θεοφιλέῃ ἐγένετο χθὲς παραστάση ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου τὸ Μέγα Μήνυμα καὶ εἶτα ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἡ εἰθισμένη τελετὴ τῆς εὐχαριστίας.

— Διάψεις. — Ἐσφαλμένως ἐδημοσιεύθη διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι πρόκειται ν' ἀνασυζητηθῇ τὸ ὑφιστάμενον Ἀντιοχικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἀντικανονικὸν ἐπείσοδον μετὰ τὴν διχασμὸν ἐν τινι προσεχῇ συνεδρίᾳ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου. Τὰ περὶ τούτου ἀνακριβῆ δημοσιεύματα ἔχουσιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὕτως. Ἐπειδὴ τινες τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων συνοδικῶν μεταγενεστέρως ἐλθόντες καὶ ἀναλαβόντες τὰ ἱερὰ αὐτῶν συνοδικὰ καθήκοντα, ἠγνόουν τὰ τῆς προηγουμένης ἀνελίξεως τοῦ ἐπείσοδου, ἐξ ἄλλου ἱκανὰ περὶ αὐτοῦ ἐξωδίκως περιελαλοῦντο, ἡ Α. Θ. Παναγιότης κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου τῆς παρελθούσης Τρίτης προὔτεινε νὰ σχηματισθῇ ὁ σχετικὸς φάκελλος νὰ εὐρεθῶσιν ἐπίσης τὰ σχετικὰ πρακτικὰ ὅπως ἀναγνωσθῶσι κατὰ τὴν χθρσινὴν συνεδρίαν ἄνευ συζητήσεως.

— Μητροπολιτικὸν ζήτημα Ἡρακλείας. — Αἰτιάσεων ἐπανειλημμένως διατυπωθεισῶν κατὰ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας Ἱερωνύμου ὑπὸ τινων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος σκεψαμένη ἐνέκρινεν ἐν τῇ χθρσινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ ὅπως ἀποσταλῶσιν αὐτόσε ἐξαρχικῶς οἱ σεβασμιώτατοι μητροπολῖται Διδυμοτείχου Φιλάρετος καὶ Λιτίσης Νικηφόρος πρὸς εἰρήνευσιν, εἰ δυνατόν, τῶν πραγμάτων, εἰ δ' ἄλλως ἐξέτασιν τῶν διατυπωμένων κατηγοριῶν.

— Πρωθιερεὺς ἀγγλικανῆς παροικίας. — Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἀγγλομαθοῦς δικηγόρου Μιχαὴλ Θεοτοκᾶ, ὁ νέος πρωθιερεὺς τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας αἰδεσιμώτατος Μάρκος Ρ. Σουέιμπυ (Marc Swabey) ἄρτι εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀφικόμενος. Ἡ Α. Αἰδεσιμότης ἐμφανισθεῖσα ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐνεχείρησεν αὐτῇ τὸ προσήκον συστατήριον γράμμα τοῦ Σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Κανταουρίας καὶ πρωθιερέως πάσης Ἀγγλίας Φερδερίκου, καὶ διεξηγήσατο τοῦ κ. Θεοτοκᾶ διεβεβαίωσεν ὅτι, τοῖς ἔχουσιν τοῦ προκατόχου αὐτοῦ ἐπόμενος, θέλει καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς σύμφυξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν

σχέσεων. Ἡ Α. Θ. Π. προσεβεβαίωσε τῷ αἰδεσιμωτάτῳ πρωθιερεῖ ὅτι λίαν πρόθυμον θέλει εὑρεῖ τὴν Α. Θ. Π. ἐργάτην ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῶν ἀδελφικῶν τούτων σχέσεων.

— Ἀπάντησις Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. — Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς διεβίβασε τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τὴν εἰς τὴν εἰρηνικὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀπάντησιν αὐτοῦ ἀναγνωσθεῖσαν ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης. Διὰ τηλεγραφήματος δὲ πρὸς τὸν ἐνταῦθα Ἐπίτροπον τοῦ Π. Τάφου Σ. Νεαπόλεως Ἀρσένιον ἡ Α. Θ. Μ. διεμήνυσεν, ὅτι λίαν προσεχῶς, πιθανῶς τῇ προσεχῇ Δευτέρᾳ, ἀφικνεῖται εἰς βασιλεύουσιν.

— Χειροτονία. — Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἱεουργοῦντος τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἰωαννίνων Γρηγορίου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγιοταφίτικοῦ Μετοχίου ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος, ἐγένετο ἡ εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ διακόνου Γρηγορίου Παπαδοπούλου, ἐπόπτου τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ γραμματέως τῆς Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησίας ὁ χειροτονηθεὶς ἐδέξατο τὰς συγχαρητήριους εὐχὰς πολλῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν φίλων.

— Τιμητικὸν γεῦμα. — Ἡ Α. Θ. Ε. ὁ Γιάγκο βέης Ἰωαννίνων παρέθηκε τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τιμητικὸν γεῦμα, οὗ μετέσχον καὶ ἄλλοι λογάδες ὁμογενεῖς.

— Ἐπισκέψεις. — Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἡ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν παρεπιδημοῦσα εὐγενεστάτη χήρα τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Στεφάνου Ζαφειροπούλου ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ εἶτα τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας ἄγον Προύσης Ναθαναὴλ καὶ ἅγιον Σάβδων Μιχαὴλ Σχολάρχην τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς.

Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος ἀντεπισκέψατο, ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τὸν σύμβουλον τῆς ρωσικῆς πρεσβείας Στσερμπάτσου.

— Ἀφίξεις. — Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐπανάκαμψεν εἰς βασιλεύουσιν ὁ ἐκ τῶν συνοδικῶν σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μεσημβρίας Χαρίτων, ὅς προσωρινῶς εἶχε μεταβῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

— Γνωστοποιήσεις. — Πληροποροῦμεθα ὅτι ἀπὸ τινων ἡμερῶν πρόσωπον κληρικὸν προσέρχεται πρὸς διαφόρους ὁμογενεῖς καὶ αἰτεῖται συνδρομὰς ὑπὲρ ὀρθοδόξου δῆθεν ἐν Ἀθηναῖς Ἱεραποστολῆς. Ὑφιστάμενος τὴν προσοχὴν τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος ἐπὶ τούτῳ, γνωστοποιούμεν ὅτι τὸ εἰρημικὸν πρόσωπον οὐδεμίαν κέντηται ἄδειαν πρὸς τοῦτο ἀπὸ μέρους τῆς παρ' ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς.

— Ἐπισκευὴ τῶν Πατριαρχείων. — Χάριν τῶν ἐπισκευῶν τῶν Πατριαρχείων ὁ μὲν ὁμογενὴς τραπεζίτης Ι. Ραμφιάδης προσήνεγκε λίρ. Τ. 20, ὁ δὲ ὁμογενὴς ἔμπορος Ἀντώνιος Νέτης λίρ. Τ. 10, Κ. Πετρίδης λίρ. Τ. 6, Ἀνώνυμος λίρ. Τ. 3, Νικόλαος Συμεωνόγλους λίρ. Τ. 2.

— Πατριαρχικὴ βιβλιοθήκη. — Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι ὁ ἐλλόγιμος Γ. Παπαδόπουλος προσήνεγκεν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν βιβλιοθήκην ἑκατὸν ἀντίτυπα τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς» συγγραμματος αὐτοῦ.

Οὐπέυθυνος Ι. Α. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.